

Laia Soler

ESCRITORA

>> **Deixar-se la pell escrivint**

25 anys. Escriptora i bloguera. Farà demà la conferència 'Com escriure un llibre (o tres) i no morir en l'intent', a l'FNAC. Va començar a escriure als vuit anys.

“No pots transmetre una emoció quan no la sents”

De l'Andorra real, què és el que n'ha agafat?

Per a mi hi ha molts llocs que són reals, però als quals els he canviat el nom i els he adaptat. Per exemple el llac d'Engolasters, al llibre surt com a llac de Fer, i el Comapedrosa al llibre és Vallrocosa. A mi m'agrada molt ambientar-ho a Andorra, però el que jo volia era que fos una novel·la on es respirés màgia i el lector pogués veure que existeix un poble on la màgia és real.

Què és el que més li ha agradat del Principat?

Em sembla un lloc molt acollidor on sempre trobo molta tranquil·litat, hi ha molta natura, i això m'encanta.

Com va sorgir la seva passió per l'escriptura?

Des que era molt petita, ja que a mi m'agradava la lectura i als vuit anys la bibliotecària del poble em va dir de participar en el concurs de contes de Nadal i vaig escriure el primer conte. Després vaig escriure diaris dels viatges familiars.

Quin creu que és el secret del seu èxit en l'àmbit de la literatura juvenil?

Penso que és que escric el que a mi em surt del cor i de l'estómac en cada moment, i crec que això el lector ho percep. Penso que tu no pots transmetre una emoció quan no la sents, jo sóc una persona molt emocional, i per això les meves novel·les també ho són. Moltes vegades els lectors em diuen que han plorat molt llegint els meus llibres.

En quins projectes està treballant ara mateix? Com és el seu dia a dia?

El meu dia a dia és un caos perquè estic treballant jornada completa en una editorial i també estic fent un màster en edició. Al mateix temps estic escrivint un llibre que espero poder acabar a principis del pròxim any. Tractarà sobre la recerca de la identitat per part dels joves.

Què és el que destacaria del seu últim llibre i els diria als lectors perquè el llegissin?

Els explicaria que és una història diferent, que amaga més del que sembla. Que s'ambienta en un lloc que no existeix, però que segurament, quan acabin de llegir el llibre, desitjarien que existís. Aquesta és una cosa que m'han dit bastant, “per què no existeix aquest lloc?” a mi m'agradaria anar-hi també, però malauradament no existeix.

Com s'aconsegueix escriure tres llibres i no morir en l'intent?

Depèn de com entenguis l'escriptura, per a mi és un procés en què em deixo molt la pell. Penso que l'important és tenir constància, saber que si vols escriure ho has de fer i no deixar-ho per demà.

En què s'inspira quan vol escriure?

Sobretot m'inspiro en petites coses del meu voltant, en el cas del llibre *Nosotros después de las doce*, per exemple, va ser bastant puzzle, jo sabia que tenia una noia amb una edat d'uns 18 anys, també tenia al cap un carrusel i res més. Després estant un estiu a Andorra em va venir la idea d'ambientar el llibre en una Andorra de ficció.